

Ascultă

Grigore Vieru

Bre muscale, am ostenit
Să te-ascult neconținut,
Să te-ascult neîncetat
Că m-ai fost eliberat;
Că m-ai ajutat isteț
Să trăiesc un timp măreț,
Că mă-mbraci, că m-ai născut,
Iar eu mă uit peste Prut.
Dar ce fel de ajutor
Când mai sunt măturător
Al străzii pe care stai
Plină zilnic de-ntâi Mai?!
Și ce fel de falnic timp
Când muncesc ca robu-n câmp,
Când ficatul mi-i distrus
De otrăvuri ce-ai adus,
Când ne mor copiii-n leagăn,
Iar tu cânti pe sub mesteacăn
Și te bați cu pumnul-n piept
C-ai luptat și ai un drept...
Nu zic nu: ai ars în foc,
Dar eu ce: jucam sau joc?!
Nu zic nu: te-ai și bătut,
Dar noi ceilalți ce-am făcut:
Bielorusul și armeanul,
Românul și-americanul,
Letonul și polonezul
Și tadjicul și englezul...
Bre muscale, ia fii bun,
Ascultă și eu ce-ți spun:
Fără ceilalți, negreșit,
Azi nemțește-ai fi grăit
Și cerșeai chirilița,
Limba, cântul, școala ta,
Hramul tău și propriul pom...
Bre muscale, fii, bre, om!.